

Kadınım

— *mustafa-arif* · 17 Mart 2011

Afyonu patladı bakışlarının,
Gün geceye döndü yine..
Zaman almak lazım, gemi misali terk etmek lazım bu limanı,
Demirlemek lazım kuytulara şimdi.
Sormak lazım gözlerine çarkını hayatın!
Dönmek lazım gözbebeklerinde, ışıltısında kaybolmak öylece..
Kadınım
Ah nasıl bir şey bu, bu nasıl bir kayboluş..
Zor mudur sarılmak beline,
Takılmak kaşlarına, çizgi atmak ay'a, güneşe..
Kırpiklerinden akmak öylece yanaklarına, simsiyah gece gibi.
Kadınım
Nefes alırken sedasız kalmak, yutkunmak ve susamak!
Afet-i devran olur gece,
Yatar cesedim öylece, göğsünün üzerine yatmış gibi başım..
Saçlarım sevişir saçlarınla,
Nefesin dar gelir ruhuma, tutulur dilim..
İzlerken dudaklarını sanki yaşadığı yer bura olmalı, su misali..
Akarken gırtlığımdan nefesim zehir gibi, takılmamalı gözlerimin takıldığı gibi hayaline içim, sesin
hayalden öte..
Tutunmalı sadece umudum, asılı kalmalı saçlarına..
Ah ne zor, tutunmak ne zor..
Bekler yelkovan akrebi, benim seni beklediğim gibi..
An'a düşen salise, ürkek sessizlik çağırır ruhumu,
Sancısında boğulurum bakışlarının..
İzlerim öylece, susarım bir şey diyemem..
Afyonu patladı bakışlarının,
Gün sabaha döndü şimdi..
Güneş gelir, debelenir ruhum, can çekişir çıkmak ister gözlerim çukurundan..
Bırakmasın sözlerin gözlerimi,
Bırakmasın gözlerin tenimi, tutulsun öylece..
Okşasın, parmakların, dolaşsın her bir kıvrımında vücudumun..
Kadınım..
Sakın kaldırma başımı göğsünden,
Dursun, varsın kalsın ben sende, uyandırma!

Kadınım
Kadınım
Ah ne zor..
Kadınım..

Mustafa Arif Öztürk